

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจของประชาชนในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามผลการสำรวจจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี 2535 มีจำนวน 5,610,804 คน ซึ่งอยู่อาศัยในพื้นที่ 39 เขต (ข้อมูลปี 2539)

กลุ่มตัวอย่าง

เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) คือ จากจำนวนประชากร 5,610,804 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (อำนาจ จันทวานิช, 2522) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)}{e^2 + \frac{P(1-P)}{z^2 N}}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง

p = อัตราส่วนของกลุ่มประชากรที่กำหนดจะสุ่ม ในที่นี้ใช้อัตราส่วนร้อยละ 30 ฉะนั้นค่า $P = 0.30$

e = ค่าความผิดพลาดจากจำนวนตัวอย่าง ในที่นี้ใช้ร้อยละ 5 ฉะนั้น $e = 0.05$

z = ค่าคะแนนมาตรฐาน ณ จุดใดจุดหนึ่ง ที่สอดคล้องกับระดับนัยสำคัญ ในที่นี้ใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05 ฉะนั้นจะได้ค่า $z = 1.96$

N = จำนวนประชากร

ในที่นี้ได้แก่ ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 5,610,804 คน เมื่อแทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.30(1-0.30)}{(1.96)^2 + \frac{0.30(1-0.30)}{5,610,804}}$$

$$= 322.7 \text{ คน}$$

จากสูตรข้างต้น ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 322.7 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ไว้ไม่ต่ำกว่า 333 คน โดยกำหนดไว้ 402 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. จากจำนวนเขตทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร 39 เขต กัดเลือกเขตที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ใน 3 เขต ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

เขตที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างได้แก่

1. คลองจั่น	8. ลาดพร้าว
2. ภาษีเจริญ	9. บางเขน
3. หนองแขม	10. หนองจอก
4. ราษฎร์บูรณะ	11. พระนคร
5. บางซื่อ	12. ราชเทวี
6. คลองเตย	13. บางกอกน้อย
7. บางกะปิ	

2. จากจำนวนเขตตัวอย่าง เลือกประชากรที่จะเก็บข้อมูล โดยวิธีแบ่งตามอาชีพให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจะแบ่งตามอาชีพ 6 ประเภท ดังนี้ พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ข้าราชการ, พนักงานบริษัทเอกชน, ค้าขาย / กิจการส่วนตัว, แม่บ้าน, นักศึกษา และรับจ้างทั่วไป อาชีพละไม่เกิน 80 คน

3. จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นเพศชาย เพศหญิง ที่มีอายุมากกว่า 15 ปี อย่างละพอ ๆ กัน

เพศ	อาชีพ	พนักงานรัฐ วิสาหกิจ / ข้าราชการ	พนักงาน บริษัท เอกชน	ค้าขาย / กิจการส่วน ตัว	แม่บ้าน	นักศึกษา	รับจ้างทั่ว ไป
ชาย	201 คน	33	34	33	33	34	33
หญิง	201 คน	34	33	34	33	34	33
รวม	402 คน	67	67	67	67	67	67

4. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละเขตที่กำหนดไว้ให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ โดยจะไปทำการสำรวจในบริเวณที่เป็นแหล่งรวมของคนจำนวนมาก อาทิ ห้างสรรพสินค้า, สถานที่ราชการ, โรงพยาบาล และตลาดสด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัย แยกแยะตามสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาสต่างกัน

ตัวแปรอิสระ - เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา

ตัวแปรตาม - การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส มีความสัมพันธ์กับความตระหนัก ความเชื่อ และการตัดสินใจของประชาชนในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ตัวแปรอิสระ - การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส

ตัวแปรตาม - ความตระหนัก ความเชื่อ และการตัดสินใจของประชาชนในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 3 ความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การ เอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของ ประชาชนในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและ เยาวชน

ตัวแปรอิสระ - ความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความ สำคัญขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ตัวแปรตาม- การตัดสินใจของประชาชนในการให้การสนับสนุน องค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 4 ความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชน ที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของประชาชน ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ตัวแปรอิสระ - ความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ตัวแปรตาม - การตัดสินใจของประชาชนในการให้การสนับสนุน องค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

สมมติฐานข้อที่ 5 ความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การ เอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์กับความเชื่อถือต่อเนื้อหา ที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและ เยาวชน

ตัวแปรอิสระ - ความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การ เอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

ตัวแปรตาม - ความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และ ต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง และดัดแปลง โดยการศึกษาจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัย แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามที่วัดความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์กรเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน โดยแบ่งคำถามออกเป็นดังนี้

■ ความตระหนักต่อปัญหา ๗ ทางบวก 5 ข้อ คือ ข้อ 1, 3, 4, 6, 8 และความตระหนักต่อปัญหา ๗ ทางลบ 6 ข้อ คือ ข้อ 2, 5, 7, 9, 10

■ ความตระหนักต่อความสำคัญขององค์กร ๗ ทางบวก 5 ข้อ คือ ข้อ 14, 15, 16, 18 และ 20 และความตระหนักต่อความสำคัญขององค์กร ๗ ทางลบ 4 ข้อ คือ ข้อ 12, 13, 17, 19

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามที่วัดความเชื่อถือของประชาชนต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์กรเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน โดยแบ่งคำถามออกเป็นดังนี้

■ ความเชื่อถือต่อเนื้อหา ๗ ทางบวก 2 ข้อ คือ ข้อ 4, 5, และความเชื่อถือต่อเนื้อหา ๗ ทางลบ 4 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 3, 6

■ ความเชื่อถือต่อองค์กร ๗ ทางบวก 3 ข้อ คือ ข้อ 7, 8, 9 และความเชื่อถือต่อองค์กร ๗ ทางลบ 3 ข้อ คือ ข้อ 10, 11, 12

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามที่วัดการตัดสินใจของประชาชน ในการให้การสนับสนุนองค์กรเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำไปทดลอง (Pre-test) ก่อนการใช้จริงกับประชาชนจำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม การใช้ภาษา ฯลฯ นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้นำคำถามที่เกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความเชื่อ และการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน มาทดสอบความเชื่อมั่นตามแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Cronbach Coefficient) โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window ซึ่งได้ผลจากการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 2 (การเปิดรับข่าวสาร) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74

แบบสอบถามส่วนที่ 3 (ความตระหนัก ฯลฯ) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

แบบสอบถามส่วนที่ 4 (ความเชื่อ ฯลฯ) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61

แบบสอบถามส่วนที่ 5 (การตัดสินใจ ฯลฯ) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนั้น ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามมาปรับปรุงถ้อยคำและสำนวนที่ใช้ให้ชัดเจนมากขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยพร้อมผู้ช่วยวิจัยอีก 4 คนได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง โดยก่อนการดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้กับผู้ช่วยวิจัยได้ทราบโดยละเอียด หลังจากนั้นจึงดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ตามเนื้อหาในแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ตามโครงสร้าง (Structured interview) ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างต้องการกรอกแบบสอบถามเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในบริเวณที่มีการชุมนุมหนาแน่น ได้แก่ สถานที่ราชการ ห้างสรรพสินค้า ตลาดสด และบริษัทห้างร้านต่าง ๆ โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือนครึ่ง

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

1) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสมีด้วยกันทั้งหมด 5 ส่วน คือ การเปิดรับข่าวสารทางสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ในส่วนที่สองได้แก่ การให้กลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับประเภทของเด็กด้อยโอกาส 5 อันดับแรกที่พบบ่อยที่สุด ส่วนที่สามคือ สาเหตุของการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ส่วนที่สี่เป็นการให้กลุ่มตัวอย่างระบุประเภทของข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสที่เคยพบ ส่วนสุดท้ายเป็นการให้กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสที่เคยพบตามสื่อต่าง ๆ โดยกำหนดการให้คะแนนไว้ดังนี้

บ่อยที่สุด	5 คะแนน
บ่อย	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2 คะแนน
ไม่เคยเลย	1 คะแนน

และนำช่วงคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาจัดแบ่งเป็น 5 ช่วง ซึ่งกำหนดคะแนนของแต่ละช่วงดังนี้

ระดับคะแนนการเปิดรับ

มีความสนใจข่าวสารระดับสูงมาก	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 4.50 - 5.00
มีความสนใจข่าวสารระดับสูง	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 3.50 - 4.49
มีความสนใจข่าวสารปานกลาง	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 2.50 - 3.49
มีความสนใจข่าวสารระดับต่ำ	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 1.50 - 2.49
มีความสนใจข่าวสารระดับต่ำมาก	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 1.00 - 1.49

2) ความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

สำหรับคำถามเกี่ยวกับความตระหนักมีทั้งหมด 20 ข้อ แบ่งคำถามออกเป็นความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส 11 ข้อ และความตระหนักต่อความสำคัญขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน 9 ข้อ โดยคำถาม 20 ข้อนั้น จะแบ่งออกเป็นข้อความเชิงบวก 10 ข้อ คือ ข้อที่ 1, 3, 4, 6, 8, 14, 15, 16, 18 และ 20 และข้อความเชิงลบ 10 ข้อ คือ ข้อที่ 2, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 17 และ 19 ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เลข ๑ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยได้กำหนดการให้คะแนนไว้ดังนี้

ระดับของความตระหนัก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เลข ๑	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เชิงบวก	5	4	3	2	1
เชิงลบ	1	2	3	4	5

และนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาจัดแบ่งเป็น 5 ช่วง ซึ่งกำหนดคะแนนของแต่ละช่วงดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนความตระหนัก

ความตระหนักมากที่สุด	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 4.50 - 5.00
ความตระหนักมาก	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 3.50 - 4.49
ความตระหนักปานกลาง	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 2.50 - 3.49
ความตระหนักน้อย	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 1.50 - 2.49
ความตระหนักน้อยที่สุด	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 1.00 - 1.49

3) ความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน

คำถามเกี่ยวกับความเชื่อถือนี้อีกมีทั้งหมด 12 ข้อ แบ่งคำถามออกเป็นความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่สื่อต่าง ๆ เสนอเรื่องปัญหาเด็กด้อยโอกาส 6 ข้อ และความเชื่อถือต่อองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน 6 ข้อ โดยคำถาม 12 ข้อนั้น จะแบ่งออกเป็นข้อความเชิงบวก 5 ข้อ คือ ข้อที่ 4, 5, 7, 8, 9 และข้อความเชิงลบ 7 ข้อ คือ ข้อที่ 1, 2, 3, 6, 10, 11, 12 ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกเป็น 5 ระดับ

คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยได้กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

ระดับของความเชื่อถือ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เชิงบวก	5	4	3	2	1
เชิงลบ	1	2	3	4	5

และนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาจัดแบ่งเป็น 3 ช่วง ซึ่งกำหนดคะแนนของแต่ละช่วงดังนี้

ระดับความเชื่อถือ

มีความเชื่อถือมากที่สุด	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 4.50 - 5.00
มีความเชื่อถือมาก	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 3.50 - 4.49
มีความเชื่อถือปานกลาง	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 2.50 - 3.49
มีความเชื่อถือน้อย	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 1.50 - 2.49
มีความเชื่อถือน้อยที่สุด	ช่วงคะแนนตั้งแต่ 1.00 - 1.49

4) การตัดสินใจของประชาชนในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน วัตถุประสงค์ การให้การสนับสนุนทั้งทางตรง และทางอ้อม

พิจารณาจากการมีโอกาสช่วยเหลือเด็กโอกาส และองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ดังนี้

บ่อยที่สุด	5 คะแนน
บ่อย	4 คะแนน
ตามสมควร	3 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	2 คะแนน
ไม่เคยเลย	1 คะแนน

และนำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาจัดแบ่งเป็น 3 ช่วง ซึ่งกำหนดคะแนนของแต่ละช่วงดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนการตัดสินใจ

คะแนนระหว่าง	1.00 - 1.49	ทางลบมาก คือ ตัดสินใจให้การสนับสนุน NGOs เด็กน้อยมาก
คะแนนระหว่าง	1.50 - 2.49	ทางลบ คือ การตัดสินใจให้การสนับสนุน NGOs เด็กน้อย
คะแนนระหว่าง	2.50 - 3.49	ปานกลาง คือ ตัดสินใจให้ความช่วยเหลือ NGOs พอสมควร
คะแนนระหว่าง	3.50 - 4.49	ทางบวก ตัดสินใจให้การสนับสนุนช่วยเหลือ NGOs เด็กบ่อยมาก
คะแนนระหว่าง	4.50 - 5.00	ทางบวกมาก ตัดสินใจให้การสนับสนุนช่วยเหลือ NGOs เด็กบ่อยมาก

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบดูความถูกต้อง ทำการลงรหัส (Coding) แล้วจึงนำไปประมวลผลข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window เพื่อคำนวณค่าสถิติที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยใช้วิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

1.1 การอธิบายลักษณะข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา สถานภาพทางสมรส และจำนวนบุตร โดยการแจกแจงความถี่และแสดงค่าร้อยละ

1.2 การอธิบายพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และแสดงค่าร้อยละ

1.3 ความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจให้การสนับสนุนองค์การที่พัฒนาเด็กและเยาวชน โดยการแจกแจงความถี่ และแสดงค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ตามสมมติฐานแต่ละข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสจากสื่อประเภทต่าง ๆ จำแนกตามอายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา และใช้การหาค่าสถิติแบบ t -test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาส ระหว่างเพศหญิง และเพศชาย

สมมติฐานข้อที่ 2 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องเด็กด้อยโอกาสของกลุ่มตัวอย่าง กับความตระหนัก ความเชื่อถือ และการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

สมมติฐานข้อที่ 3 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน กับการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

สมมติฐานข้อที่ 4 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเรื่องเด็กด้อยโอกาส และองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน กับการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ในการให้การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักต่อปัญหาเด็กด้อยโอกาส และต่อความสำคัญขององค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน กับความเชื่อถือต่อเนื้อหาที่เสนอปัญหาเรื่องเด็กด้อยโอกาส และองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน